

عنوان مقاله:

بررسی اثر عمق کاشت و نوع پوشش بذر بر استقرار نهال *Quercus brantii* Lindl. در فارس

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات جنگل و صنوبر ایران، دوره 21، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سیدماجد حسامی - کارشناس ارشد

سعید دوازده امامی - استادیار

لیلا یغمایی - کارشناس ارشد

خلاصه مقاله:

به منظور تعیین مناسب ترین عمق کاشت و نوع پوشش بذر گونه بلوط ایرانی، آزمایشی بصورت فاکتوریل در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی در چهار تکرار و طی دو سال اجرا شد. فاکتور اول عمق کاشت بذر در شش سطح (صفر، ۵/۲، ۵، ۵/۷، ۱۰ و ۵/۱۲ سانتی متر) و فاکتور دوم پوشش روی بذر ها در سه سطح (خاک معمولی جنگل (شاهد)، خاک مخلوط با ۲۰ درصد کود حیوانی پوسیده و خاک مخلوط با ۵۰ درصد کود حیوانی پوسیده در عرصه جنگلهای بلوط منطقه کامفیروز اجرا گردید. معیارهایی از رشد شامل درصد زنده ماندی، طول و وزن تر و خشک اندام هوایی و زمینی گیاه پس از استقرار، اندازه گیری شد. نتیجه تجزیه و تحلیل داده ها با نرم افزار SAS نشان داد که اثر سال، نوع پوشش و عمق کاشت بر درصد زنده ماندی (یا سبز شدن) بذر در سطح یک درصد معنی دار بود. میانگین سبز شدن بذر در سال اول و دوم به ترتیب ۷/۳۲ و ۵/۴۰ درصد (در دو گروه آماری) بدست آمد. با افزایش کود دامی درصد سبز شدن افزایش یافت و از ۸/۳۳ درصد در خاک جنگلی به ۷/۴۰ درصد در کود دامی ۵۰ درصد رسید. بالاترین میزان سبز شدن بذر در عمق های کشت ۵/۲، ۵/۵ و ۵/۷ سانتیمتر ۷/۴۷، ۳/۴۹ و ۶/۵۱ درصد بدست آمد که در یک گروه آماری قرار داشتند و کمترین میزان سبز شدن به میزان ۱/۱۰ درصد در عمق کشت صفر بدست آمد. رویهمرفته در طول زمان اجرای آزمایش، بیشترین طول ساقه و ریشه نهال مستقر شده به ترتیب ۸/۱۱ و ۳/۸۰ سانتیمتر و بیشترین وزن خشک اندام هوایی و زمینی به ترتیب ۸/۴ و ۴/۳ گرم بدست آمد.

کلمات کلیدی:

بلوط ایرانی، زنده ماندی، طول اندام هوایی و زمینی، وزن خشک اندام هوایی و زمینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1885024>

